

OSTENDER STRASSE, BERLIN-[DISTRICT] WEDDING
(voortbordurend op de reeks: "Oostende, elders in de wereld")

door Emile SMISSAERT

Ter nagedachtenis van Jan B. DREESEN (1925-1997),
bezielend en rechtschapen Secretaris (1974-1997) van "De Plate".

1. – Wat voorafging:

Het was geweten, en een reden te meer tot appreciatie door onze leden en diverse sympathisanten, dat Jan B. Dreesen er op stond om zelf in bijna elke nieuwe aflevering van ons tijdschrift een eigen bijdrage naar voren te brengen; veelal in één, twee of drie bladzijden. O, het thema kon van alles zijn, als het hem maar boeide of de moeite waard leek om mede te delen, te bespreken of uit te diepen. In de "*Bibliografie van de geschiedenis van Oostende*" worden zijn dozijnen titels en vindplaatsen chronologisch-thematisch geordend, genoteerd en zijn ze opspoorbaar. Zijn ijveren, ook op dat gebied, is niet goeddeels een momentopname en voorbijgaand, noch vruchteloos, neen.. Maar, meer dan men zou denken, een verrijking, een aanzet, voor anderen dan, om het opgeworpen idee nader uit te werken of te vervlechten in hun eigen interesseveld, inzonderheid wanneer het op publiceren aankomt over wat dan ook, als het maar over "Oostende" gaat.

Eind 1993 richtte Dreesen één van zijn belangstellingspunten, zoals hij het zelf omschreef, op "*Oostende, elders in de wereld*": een café "Oostende" in Boedapest (Hongarije), het dorp Oostende-(eiland) Wulpen ter hoogte van het vaarwater Wielingen en de badplaats "Ostende"(met één O) in Argentinië. Dreesen - als het ware begeesterd door dit nieuwe, nog vrijwel onontgonnen thema - vatte het plan op om een soort inventaris te maken van - ik citeer - "(...) nog plaatsen of instellingen, elders in de wereld, die naar onze stad genoemd zijn" (1). Ook mezelf wist hij, de gedrevene, toen al in de ban te brengen van deze thematiek die wat geheimzinnig, vreemd, ja zelfs spectaculair indruk maakt op het gemoed, en zelfs doet wegdromen. "*Oostende, elders in de wereld*" ... Ppfff, dat kan in theorie overal liggen, dat kan van alles zijn, niet? De hamvraag is en blijft: wààr, sapperloot.

En warempel, hij kreeg respons. Lionel Dewulf herinnerde de De Plate-lezers eraan, dat hij reeds in 1985 (p. 199) melding maakte van "een Oostende, stad in Nieuw-Zeeland" (2), terwijl Carlo Vantrootenberghe weet had van "(...) een Camping "Ostende" met zijn aldaar zeer gekend strand van dezelfde naam, op 2 km ten zuiden van Trebon (= een stad in Zuid-Bohemen, Tsjechië) aan de vijver Svet" (3). Nadien bleef het een paar jaren bladstil: dit thema leek uitgeput ... Tot Dreesen, op mijn aanwijzen, de draad weer opnam en het in het voorjaar van 1997 had over "*Oostende in Zeeuws-Vlaanderen*":

- = Oostende: verdrinken dorp en parochie, etc.;
- = Oostende, polder van. Boonepolder;
- = Ostende (...): voormalig kasteel te Goes.

Natuurlijk, veel uitvoeriger en, ik moet zeggen, goed geargumenteed aldaar bij Dreesen zelf (4) die kon putten uit de driedelige "Encyclopedie van Zeeland-Middelburg" (5). En amper enkele maanden later, o ramp, overleed onverwacht Jan B. Dreesen : 7 juli 1997! ... Klop 10 jaren geleden.

Twee jaren later belichtte in de nationale pers een levendige reportage "*Ostende"-aan-de-Argentijnse-kust*". Indertijd (begin 20ste eeuw) "een megalomane onderneming die tot een kosmopolitische badstad moest leiden", aldus Filip Huysegems, journalist bij "D(e) S(tandaard)-Magazine" (6). Bij het herlezen van dit opstel alwaar de eerste persoon-enkelvoud gebruikt wordt (en waarom niet? het verlevendigt de reportage!), viel me volgende passus op: "Met de straatnamen is fantasievol omgesprongen (...) Grote verrassing: er is een *Brusselsestraat* (Bruselas), die uitkomt op een *Antwerpsestraat* (Anvers) en een *Rubensweg*."

Ik kan me voorstellen dat Dreesen zich in de handen zou gewreven hebben. Hier geen vage gegevensverstrekking, maar kloeke tekst die beklijft, die waar voor zijn geld biedt, naar mijn aanvoelen. Heden is dat "Oostende" aldaar een kleine Argentijnse kustgemeente aan de Atlantische Oceaan, dichtbij Pinamar, zowat het Knokke-Zoute van Argentinië. Een autostrade brengt je 420 km verder in Buenos Aires (7).

Sedertdien heeft niemand meer de pen opgenomen om te berichten over "Oostende, elders in de wereld"

2. – Straatnaamborden en straatnamen:

Ze doen ons zo vertrouwd aan, zo gewoontjes, dat we er nog amper aandacht aan schenken. Ja, straten worden door mensen dag in dag uit gebruikt, met graagte, en hebben hun eigen geschiedenis. Straten krijgen hun benaming niet toevallig, neen (8); er dient aanleiding toe te zijn, wanneer de magistraat besluit om tot actie – als ik het zo mag noemen – over te gaan en het tot benaming komt, op een door haar te bepalen plaats in stad of gemeente zus en zo.

Wie kent heden ten dage niet in Oostende een straatnamenplaat waarop een buitenlandse stad of land prijkt? Niets bijzonders, want in het laatste kwart van de 19de eeuw kwam men, door het groeiend internationaal karakter van Oostende-in-opbloei op de gedachte om "heel wat straten te bedenken met de naam van een Europese hoofdstad . Na de eeuwwisseling 19de-20-ste eeuw waren deze nog namen van Europese landen en hoofdsteden van provincies" De verbolgenheid om de ellende als gevolg van de Eerste Wereldoorlog had enkele naamsveranderingen tot gevolg:

- de Berlijnstraat werd IJzerstraat,
- de Wenenstraat werd Kemmelbergstraat;
- de Keizerslaan werd Vindictivelaan.

Daniël Deschacht becijferde, dat ongeveer 7,8 % van de straten in Oostende gewijd zijn aan landen, steden, gemeenten, werelddelen (9). In een aantal Belgische steden bestaat her en der een Oostendestraat. Zo bv. in Gent, dichtbij het Sint-Pietersstation, kreeg de toenmalige uitbreiding van wijken en straten van vóór 1914 n.a.v. de Wereldtentoonstelling een Oostende- en Blankenbergebenaming. En niemand opperde een bezwaar, waarom ook?

Buiten de landsgrenzen ook maar iets over "Oostende" aantreffen, is een groot vraagteken, iets onmogelijks; tenzij een plaats- of straatnaam, why not? De eigentijdse mogelijkheden kunnen een handje toesteken. Door te surfen op het Internet, world wide, ben ik al "op reis geweest" naar de Europese en Noord-Amerikaanse hoofdsteden; veelal kan men in het Engels aan zijn trekken komen. Aldus vond ik – eerst in de "Berliner Zeitung", later op het "Net" – een "Ostender Strasse" in Berlijn, in het zgn. *Bezirk* (= district) Wedding (= een soort van voorstad, *suburb*).

Wereldstad Berlijn is de grootste en - men zou het niet verwachten - de groenste stad van Duitsland. Meer dan éénderde van de 890 km² bestaat uit bossen, parken, meren, rivieren (Havel, Spree) en kanalen (10). Groot-Berlijn bestond voorheen uit 23 *Bezirke* (= districten), met elk hun eigen bestuursorganen. Buiten het oude, het echte centrum omheen het stadshart, liggen heden 15 wijken, alwaar het ons aanbelangend Wedding er één van is. Ten einde deze reuzenstad bestuurlijk hanteerbaarder te maken, besloot men andermaal tot een gemeentelijke herindeling. Aldus teruggebracht, bestaan vanaf 1 januari 2001 nog maar 12 zg. "Bezirke" (= districten). Ons interesseert hier: *Bezirk Mitte, Tiergarten & Wedding* – Stadsdeel Wedding (12). Berlijns grote uitbreiding en opbloei vonden pas plaats in de tweede helft van de 19de eeuw (13). Vóór Wereldoorlog I groeide Berlijn uit tot een ware industriestad. Het socialisme vond er in arbeiderswijken als Wedding en Moabit een dankbare voedingsbodem (14). Niet zo bevreedend,

want Wedding – in het noorden van Berlijn – was vóór de Tweede Wereldoorlog een bastion van de Arbeidersbeweging (“*Roter Wedding*”). Voornoemde wijk werd later verstikt door de Berlijnse Muur, maar nu hebben de Berlijners haar opnieuw ontdekt. Het nabijgelegen “*Reinickendorf*” is zelfs heerlijk groen door weiden, akkers en bossen, en telt een paar elegante woonwijken (15).

In Berlijn trof men, anno 1987, ca. 6500 straten en pleinen aan (16). In Wedding zelf:

- = in 1985 ca. 221 straten en pleinen: verdeeld over 116,8 stratenkilometer (17);
- = in 2005 236 “benannte Strassen und Plätze” (18).

3. – Wedding:

LET WEL: geen Engels zelfstandig naamwoord (huwelijk), maar de naam van een Duits, vermoedelijk rond 1200 gesticht dorp en landgoed “*Wedding an der Panke[riviertje]*”.

De aanzienlijke bevolkingstoename, tweede helft van de 19de eeuw, stond in nauwe samenhang met de benutting van Wedding als industriestandplaats. De intens gevoerde bebouwing bracht een uitbreiding van het stratennet met zich mee. Het aantal inwoners steeg opmerkelijk:

JAREN	BERLIJN	WEDDING
1900	1.888.848	138.747
1905	2.040.148	180.339
1910	2.071.257	240.662

Nieuw aangelegde kwartieren kregen opmerkelijke benamingen. De “*Oostzeebuurt*” naast namen en gebeurtenissen in verband met de *Spaanse Successieoorlog* (1701-1714) (Amsterdamstraat, Groningenstraat, Malplaquetstraat, enz.), alsook de zgn. “*Turkenoorlogen*” (1683-1699). Statige, grote gebouwen voor wetenschap en opleiding verzezen in de buurt, nu nog met naam en faam.

Vanaf 1905 werden in West-Wedding nieuwe woonkwartieren, van betere kwaliteit dan de toenmalige zgn. “huurkazernen”, aangemaakt, t.t.z. met toiletten binnenin en ruime binnenplaatsen, evenwel zonder bad en tegen hogere huurprijzen.

En, na vooraf een en ander plaatselijk verduidelijkt te hebben, belanden wij tot de kern van dit opstel. Men koos als benaming voor de nieuw getrokken straten Friese en *Belgische plaatsnamen* (w.o. een Oostendestraat, “*ohne dass ein genauer Grund für die Auswahl der Strassnamen bekannt ist*”. In vertaling: zonder dat een reden waarom precies deze straatnamen geselecteerd werden, geweten is (door ons, mensen van nu) (20). En, klap op de vuurpijl, **een toeval wil dat dit honderd jaar geleden geschiedde!!**

Andere nieuwbouwwijken (huurhuizen en –kazernen e.a.) kregen even later Zweedse, Afrikaanse en Engelse namen, naast (vanzelfsprekend) verder aanwenden van typisch Duitsgetinte naamgeving. Nog meer bijbouwen stakte bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog (1914) in deze, ik herhaal, overwegend arbeidersbuurten en –wijken.

4. – Nadere bijzonderheden:

Nemen we het nu nog als dusdanig gekende “Belgisch kwartier” met zes plaatsnamen in ogenschouw:

- Antwerpener Strasse (1906);
- Brüsseler Strasse (15 september 1906);
- Genter Strasse (15 september 1906);
- Limburger Strasse (28 juni 1907; genoemd naar het stadje Limburg in de provincie Luik);
- Lütticher Strasse (15 september 1906, naar de stad Luik);
- OSTENDER STRASSE (28 juni 1907, naar de stad Oostende aan de Belgische Kust!).

Vijf opmerking verdienende vaststellingen:

Curieus genoeg, maar *LUXEMBURG* (stad) wordt insgelijks tot het “Belgisch kwartier”, als zevende dan, gerekend ... (21). En nochtans, het is de hoofdstad van het gelijknamige, van België onafhankelijke Groot-Hertogdom!

Dat Oostende, toen een Europees vermaarde badstad aan de Noordzee, ginds verweg een straatnaam kreeg, getuigt van onze renommee. Ter herinnering: in Oostende zelf droegen, vóór Wereldoorlog I, diverse steden in het centrum de naam van hoofdsteden als Berlijn, Boekarest, Constantinopel, Kopenhagen, Londen, Parijs en Stockholm (22). Bemerkt: hoofdsteden, geen gewone steden.

De “Ostender Strasse” lijkt, af te leiden uit onze lectuur, een bescheiden, doodgewone straat te zijn, zoals er velen zijn. Een soort van “Coronation Street” (23)? Weinig kans toe, gis ik. Zo te zien rechtdoor rechtaan, doorsneden door drie kruispunten. Ik zou zo zeggen: een gemiddelde straat, ongeveer 650 m. lang. En de breedte? Ik blijf het antwoord schuldig. Afgezoomd met bomen? ’t Is mogelijk. Geasfalteerd of een gebetonneerd wegdek? Met hier en daar een buurtwinkel, ja misschien wel een kantoor? Tja, ik ben er nooit

geweest. Met (betrekkelijke) hoogbouw en/of met nog/reeds moderne gebouwen (de straat is precies 100 jaar oud!). Niet te vergeten, tijdens de Tweede Wereldoorlog kreeg Berlijn de volle laag: een kwart, schat men, van deze grootstad werd door vreselijke bombardementen verwoest. Van de 1,5 miljoen woningen gingen er 600.000 plat en werden er 100.000 zwaar beschadigd. Halverwege 1945 was één op de drie woningen in deze stad onbewoonbaar. Nu nog heeft de binnenstad van Berlijn twee gezichten: de versmelting van oost met west gaat langzaam en zal nog vele jaren in beslag nemen. De namen van de straten en de pleinen (in Wedding momenteel 236 in aantal) in het oosten ondergaan nog steeds wijzigingen om de politieke veranderingen aldaar te benadrukken (25).

Op de bijgevoegde plattegrond is een zgn. "Kolonie Lüttich" (Luik, meer weet ik er niet over) merkbaar. Heel dichtbij troont het "*Weddinger Stadhuis*", daterend uit 1956 en waarschijnlijk nog in gebruik (24); benevens de kleine, vierkantige, groene "*Zeppelinplatz*", met de "Ingenieursakademie Beuth".

Op het naambord aldaar staat te lezen:

FERDINAND GRAF VON ZEPPELIN, uitvinder van het "starre" (sic) luchtschip, 1838-1917 (26)
--

Tot slot: de woningen van de Woongemeenschap Primus (nrs. 6-28 en 30-38), gebouwd anno 1927-1930, zijn door Monumentenzorg beschermd (26a).

In het in Wereldoorlog II schrikwekkend "ausgebombtes" Keulen is insgelijks een "**Belgisches Viertel**" aanwezig. In het centrum, heden een drukke Keulse wijk met vele modeboetieks en kunstgalerijen. Ook daar zijn er een "Brüsseler Strasse", een "Antwerpener Strasse", een "Genter Strasse", ..., voorhanden. Maar ... geen "'Ostender Strasse"! (27).

Mogelijks bestaat(n) nog elders in het buitenland een "Oostendestraat". Even dachten we in Stuttgart, alwaar zowel een "Ostendstrasse" als een "Ostendplatz" voorkomen. Maar bij navraag bleek het te gaan om een woongebied dat vroeger de naam "Ostend" droeg (zie: "Die Stuttgarter Strassennamen", p. 448). Meer kans daartoe, denk ik, is in Groot-Brittannië dat ons steeds een warm hart toegedragen heeft en waar tal van Belgische vluchtelingen een onderkomen vonden in penibele tijden. Maar in feite, ik ken zo weinig van de typisch Engelse geest, gewoonten en gebruiken...

5. – Ons imago aldaar:

Terug nu naar de door ons besproken "*Ostender Strasse, Berlin-[district] Wedding*". Wij verwijzen meteen naar twee verhelderende websites uit 2005 op het Internet:

www.Berlingeschichte.de/Strassen

www.luise-berlin.de/Strassen/Strassennamen_Lexikon_Stadtbezirke.html

Wij citeren voluit en in getrouwe vertaling:

OSTENDER STRASSE. Mitte, Ortsteil Wedding:

- Situering: ze kent haar beloop vanaf de Müller- en Utrechtstraat tot aan de Amrumstraat.
- Benaming sedert 28.06.1907: juist honderd jaar geleden toegekend! Een gelukkig toeval met de publicatie van deze micro-studie ...

Typerende toelichting bij deze naamgeving:

“OOSTENDE, stad, badstad en haven in de provincie West-Vlaanderen, België. In 1604 ontrukte het Habsburgse Spanje, na een belegering van meerdere jaren, de Stad aan de Nederlanders. Tijdens de Spaanse Successieoorlog (1701-1714) was Oostende eveneens oorlogsterrein. Ze kwam dientengevolge opnieuw toe aan Oostenrijk (1714-1794).

Oostende is heden zomerresidentie van het Belgisch vorstenhuis (28).

In 1988 [sic] telde men 68.000 inwoners.

Het aanzien van de stad wordt gekarakteriseerd door kuurinstallaties (29) en hotelgebouwen (30).

Aan het Wapenplein ligt het Feestpaleis (1956-1958), met bibliotheek en Museum voor Schone Kunsten. Ten zuiden de Sint-Petrus en Pauluskerk (oorspronkelijk 15de eeuw, na de brand in 1901-1905 neogotisch heropgebouwd).

Oostende is de belangrijkste vissershaven van België; met vishandel, visverwerking en oesterteelt.

De stad beschikt over kledings-, voedings-, metaal- en houtnijverheid; alsook over scheepsbouw, diamantslijperij [sic] en touwslagerij.

Ze beschikt over een veerbotenhaven voor de overvaart naar Engeland en kent een druk vreemdelingenverkeer .

Commentaar: deze karakterisering van onze stad doet onbeholpen aan, is gebrekkig gedocumenteerd in al zijn beknoptheid en veelal met voorbijgestreefde gegevens gelardeerd.. Kortom onverantwoord. O wee, ons imago komt er belabberd, vertekend uit ...

En zo eindigt dit curiosum, ver weg ten oosten van onze kust – de Berlijners frequenteren in hun vrije tijd meestal de wateren van de Oostzee – en ongekend voor het merendeel van onze mensen aan de Noordzee.

6. - Berlijn op internet: relevante sites:

Een selectie. Zie ook: F.T. Stoks: Berlijn (2003), p. 206.

* Duitstalig

www.berlin.de

www.BerlinOnline.de

www.MeinBerlin.de

www.Berlin-Info.de

www.luise-Berlin.de/Strassen

www.berlingeschichte.de

www.alt-berlin.de

*Nederlandstalig

www.berlijn.pagina.nl

<http://berlijn.startkabel.nl>

7. – Noten:

Met dank aan mijn broer en schoonzus, G. en J. Smissaert-Verhelle, die uit Boekhandel “Berlin-Story Shop” het kernboek voor deze site meebrachten en schonken . Ook Suzy Ponjaert, lerares o.r. Duits., hielp me bij het correct vertalen van enkele moeilijke woorden.. Van Mevr. J. Bens leerde ik een en ander bij over de computer. Ik verheugde me., opgelucht. Mijn echtgenote Chantal was me een morele steun en toeverlaat; dankjewel.

(1) J.B. Dreesen: Oostende, elders in de wereld, in: De Plate; 1993, p. 293-295: 3 ill.

(2) De Plate; 1994, p. 17.

- (3) De Plate; 1994, p. 50.
- (4) J.B. Dreesen: Oostende, elders in de wereld: ... in Zeeuws Vlaanderen, in: De Plate; 1997, p.46.
- (5) Encyclopedie van Zeeland-Middelburg. 3 dl.: ill. Uitgegeven door het Koninklijk Genootschap der Wetenschappen, 1982-1984.
- (6) Filip Huysegems: Oostende, parel van de Atlantische Kust: een verzande droom van Ferdinand Robette en August Poli, in: DS-magazine; jrg. 7, nr. 25, 25 juni 1999, p. 39-40.
Op mijn zeggen en met toestemming van de auteur integraal overgenomen in: De Plate; 1999, p. 240-243. Immers, een voor ons te belangrijke tekst om te laten sluimeren in een bijlage (snel weggoibaar, uit ondervinding!) van een nationale krant van jaren her ...
- (7) zie noot (1).
- (8) Als jarenlang, actief lid van de *Werkgroep straatnamen* in de schoot van de Cultuurraad Oostende en als jarenlang samensteller van de "registers" op ons tijdschrift, raakte ik gaandeweg vertrouwd met deze materie, met graagte trouwens. De ervaring leert dat menig persoon of plaatsnaam aan de vergetelheid ontsnapt is, juist door deze naamgeving. Ik weet wel, de grote meerderheid van de bewoners en passanten laat het (vrij) onverschillig tot koud, maar de historisch geïnteresseerde kan, met wat begrip, de wenselijkheid ervan inzien, ja eventueel doen nadenken of gedenken ...
- (9) D. Deschacht. Straatnamen van Oostende: van A tot Z (1998), p. 12-13.
- (10) Richards: Berlijn (2002), p. 6.
- (11) F.T. Stoks: Berlijn (2003²), p. 25. Zie ook: www.luise-berlin.de
- (12) www.berlin-info.de/index
- (13) F.T. Stoks: o.c., p. 11.
- (14) F.T. Stoks: o.c., p. 23-24.
- (15) Berlijn (1998), p. 56 (Reeks: Exclusief gidsen).
- (16) H. Joop: Berliner Strassen, Beispiel : Wedding (1987), p. 58 en 63.
- (17) H. Joop: o.c., p. 22 en 39.
- (18) www.luise-berlin.de
- (19) H. Joop: o.c., p. 39 en 47.
- (20) H. Joop: o.c., p. 55.
- (21) H. Joop: o.c., p. 92 en 113.
- (22) Het toenmalige Gemeenteraadslid Maryssael stelde voor, omdat Oostende meer en meer door tal van vreemde toeristen bezocht werd, om de nieuwe straten te voorzien van namen van Europese hoofdsteden (zie: *Gemeentebld Oostende*, 3 juli 1875, p. 75; aangehaald dor D. Deschacht, o.c., p. 156).
- (23) Een Britse succesvolle, leutige TV-serie op ITV over alledaagsheid in een fictieve straat. Zelfs de Queen herself liet zich even zien tijdens de jubileumuitzending!
- (24) Foto's, zie H. Joop: o.c., p. 61, 84 (boven) en 111 (links).
- (25) B. Richards. Berlijn (2002), p. 6,8,16,19 en 31.
- (26) H. Joop: o.c., p. 137. Genoemd naar de algemeen en internationaal bekend gebleven pionier van de luchtvaart die sedert 1898 "motorisch bewegte" luchtschepen bouwde (p. 131).Zie ook: www.alt-berlin.info.
- (26a) www.luise-berlin.de/berlinAZ. Zie ook.: www.berlingeschichte.de/Lexikon/index.html.
- (27) ThalyScope (tijdschrift); nr. 9, nov.-dec. 2006, p. 19.
- (28) Dat was Oostende inderdaad onder Koning Leopold II; ze betitelde fier haarzelf als "la capitale d'été du Royaume". Sedertdien bezochten de opeenvolgende Koningen, met mondjesmaat en met groeiende tegenzin, Oostende: vooral de opdringerigheid van de massa hinderde hen in hun wens naar privacy. Maar kon het anders? Voor deze problematiek, zie: E. Smisjaert: "Oostende, opnieuw 'koninklijke Residentie'?", in: De Plate; 2004, vooral p. 161.
- (29) Worden de "Thermae" bedoeld?

(30) Nogmaals gedateerd en voorbijgestreefd. Men wijst hier op het vooroorlogse uitzicht en heden komt dit allang niet meer voor. Wel staan aldaar talloze appartementsgebouwen en –blokken; een andere manier van wonen dan in particuliere huizen en in zg.villa's.

NIEUWS VAN EEN VEILINGHUIS

door **Roland VERSLUYS**

De Sluizen van Slijkens

Op 10 september 2005 werd in het eigen kantoor te Brussel de 85^e “Jean Elsen Veiling” gehouden. Deze veiling omvatte 26.688 kavels, verdeeld over diverse diciplines van de numismatiek.

Lot 2.031 was een zilveren penning (1675) voor Jean-Dominique de Monterey, vervaardigd door J. Roettiers, in opdracht van de Staten van Vlaanderen.

de Monterey was gouverneur in de Spaanse Nederlanden en heeft zich belast met de uitvoering van de verdedigingswerken te Slijkens ter bescherming van de stad Oostende.

Voorzijde: portret van de Monterey

Keerzijde: gezicht op de vestingwerken met op de achtergrond de skyline van Oostende. Rechts Mercurius met staf, de maagd van Vlaanderen en een leeuw met het Vlaamse wapen.

De penning was in prachtstaat en de geschatte waarde was € 2.500. Uiteindelijk werd de penning verkocht voor € 3.000, zonder de kosten van het veilingshuis.

Meer over deze penning vindt U in “Bredenalia” door Freddy Rotsaert; in: Bredeniana, Jubileumboek 900 jaar Bredene, blz; 121, uitgegeven door het Sociaal Fonds van de Burgemeester: Bredene 1988.

